

Verlang naar

JOUU

*Fallen
Crest*
3

T I J A N

Verlang naar

JOU

*Fallen
Crest*
3

T I J A N

 UITGEVERIJ
De Fontein
JEUGD

1

SAMANTHA

Ik werd wakker door een hand die onder mijn topje schoof en mijn borst omvatte.

Mason!

Daarna werd ik me bewust van een uitgesproken mannelijke, gespierde dij die tussen mijn benen gleed en me op mijn buik rolde. Mason schoof een schouderbandje omlaag en ging met zijn lippen via mijn blote schouder naar mijn nek.

Ik kreeg kippenvel en haalde diep adem. Mijn benen drukten zich als vanzelf tegen elkaar en diep in mijn onderbuik klopte het. Ritmisch en krachtig. Terwijl hij zijn lippen langs mijn ruggengraat omlaag liet gaan, hapte ik hoorbaar naar adem. Ik kromde mijn rug en drukte me tegen hem aan. Hij was hard, maar hij kreunde niet. Hij maakte geen enkel geluid. In plaats daarvan legde hij zijn hand om mijn heup en trok me nog dichter tegen zich aan. Hij streelde me over mijn rug en verfrommelde mijn topje tot een dun reepje stof. Langzaam, té langzaam, duwde hij zijn borst tegen me aan, maar tegelijk hield hij me tegen.

Ik wilde hem, nú.

Hij schoof mijn topje verder omhoog en trok intussen een spoor van kusjes langs mijn huid. Op het moment dat hij het over mijn hoofd trok, richtte ik me op. Hij kwam samen met mij overeind. Ik kon er niet meer tegen. Ik had meer nodig. We zaten nu allebei op onze knieën. Het topje viel op de vloer en ik

stak mijn hand naar achteren om hem vast te pakken. Ik moest hem proeven.

Ik liet mijn hand via zijn nek omhooggaan en greep hem stevig bij zijn haar. Nu kreunde hij wel en schuurde tegen me aan. Hij nam mijn oorlelletje tussen zijn lippen en ik voelde hem glimlachen terwijl hij eraan zoog. Met zijn ene hand bleef hij mijn borst vasthouden en met de andere schoof hij mijn slipje opzij. Eerst liet hij één vinger in me glijden, daarna nog een.

‘Mason,’ bracht ik moeizaam uit, zoekend naar zijn lippen.

Hij grinnikte diep vanuit zijn keel en snuffelde langs mijn kaaklijn, martelend dicht bij waar ik hem hebben wilde. Ik wilde hem in me voelen. Nu.

Ik huiverde.

Jezus, ik was al nat. Het geklop tussen mijn benen dreunde door me heen. Zo wakker worden, terwijl hij langzaam tegen me aan bewoog... Ik hijgde bijna.

Hij duwde zijn vingers dieper in me en voerde heel langzaam het tempo op. Ik leunde naar achteren, liet mijn hand op de zijne vallen en spoorde hem aan om sneller te gaan. De spanning groeide, maar ik wilde dat hij harder ging, sneller. Hij lachte tegen mijn wang. Met zijn andere hand wreef hij plagend over mijn borst en ik viel tegen hem aan. Hij hield me overeind. Ik kon amper op mijn knieën blijven zitten, maar ik draaide mijn hoofd om zijn lippen te zoeken.

Het verlangen overweldigde me. Toch weigerde hij me te kussen. Ik gromde gefrustreerd. Grinnikend knabbelde hij met zijn lippen aan mijn mondhoek.

‘Meer,’ zei ik schor. ‘Nu.’

‘Meer?’ vroeg hij met een stem die zwaar was van lust.

Een siddering trok door me heen. Blijkbaar was ik niet de enige die gek werd van opwinding. Ik merkte dat hij zich amper kon inhouden. Zijn lippen bewogen heftiger, sneller over mijn huid. Hij boog me voorover. Zijn hand viel van mijn borst en hij pakte me bij mijn heup. ‘Hou je vast aan het hoofdeind,’ fluisterde hij in mijn nek.

Shit.

‘Mason,’ jammerde ik. Het was te veel, maar ik greep het hoofdeind. Met mijn vingers eromheen geklemd hield ik me vast. Ik wist niet eens echt wat ik deed. Ik was helemaal op hem gericht. Bijna was hij in me. Ik voelde hem door zijn boxershorts heen. Zijn hand was nog steeds tussen mijn benen, maar hij trok hem terug. Meteen hunkerde ik naar hem. Ik voelde me leeg en protesteerde kreunend. ‘Nee...’

Onmiddellijk was hij weer terug. Hij was van positie veranderd en knielde recht achter me. Hij duwde mijn benen uit elkaar en liet zijn vingers in en uit me gaan, sneller dan eerst.

Ik had het niet meer.

Ik wilde hem helemaal en begon sneller te bewegen, wrijvend tegen zijn hand.

‘Jezus,’ gromde hij boven me, zijn mond vlak bij mijn oor.

Een heerlijke huivering schoot door me heen, terwijl zijn adem mijn huid streefde.

‘Nu!’ riep ik uit.

Zijn vingers bleven in me rammen, heen en weer, steeds dieper tot ik dacht dat het niet dieper kon.

‘Mason,’ zei ik hijgend. *Shit.* ‘Alsjeblieft.’

Hij kreunde en trok zijn hand uit me terug. Ik voelde zijn boxershorts naar beneden gaan en in één vloeiende beweging stootte hij diep in me. Eindelijk.

Ik sloot mijn ogen en genoot van de hitte. Hij was waar hij hoorde te zijn. Samen bewogen we, volkomen vertrouwd met elkaars lichaam. Toen ik mijn hoofd deze keer opzijdraaide, vond ik zijn lippen en hij opende ze voor me. Ik had hem nodig. Met mijn tong proefde ik wat van mij was. Hij was van mij. Hij was helemaal van mij.

Over me heen gebogen hield hij me vast bij mijn heup. Met zijn andere hand greep hij mijn borst stevig vast. Zijn duim wreef over mijn tepel. Ik hapte naar adem en duwde me achteruit tegen hem aan om hem aan te sporen harder te stoten.

‘Sam,’ fluisterde hij tegen mijn lippen.

Ik wilde dat hij sneller ging. Ik kon het niet meer verdragen en begon steeds heftiger tegen hem aan te bewegen.

‘Shit,’ bracht hij buiten adem uit. Hij rechte zijn rug en met allebei zijn handen om mijn heupen beukte hij in me zodat ik tegen het hoofdeind aan werd geduwd. Het kon me niet schelen. Happend naar adem hield ik mijn hoofd opzij. Mijn haar hing in mijn gezicht, ik zag nauwelijks iets. Een paar strengen vielen in mijn mond, maar Mason veegde ze weg en stopte ze achter mijn oor. Hij bleef in me stoten.

Ik was heel dicht bij het hoogtepunt, dat voelde ik. ‘Mason,’ gromde ik diep vanuit mijn keel. Ik was zover. En terwijl hij zijn vingers een laatste keer in mijn heupen zette, ontladde hij zich in me. We kwamen precies tegelijk. Ik trilde van de golven van genot die over me heen sloegen. Grinnikend liet hij zich op mijn rug zakken. Zijn hand streek langs mijn heup en hij zette zich af tegen het hoofdeind. Op het moment dat we uit elkaar gingen, gromde hij.

Ik kon me niet bewegen. Hijgend klemde ik me vast aan het hoofdeind. Mijn lichaam beefde terwijl de golven bleven komen.

‘Gaat-ie?’

Ik schudde mijn hoofd. Ik kon niet eens proberen om te praten. De climax had me verzwakt. Toen pakte hij me van achteren vast en trok me naar zich toe. Ik draaide me om en drukte me tegen hem aan met mijn armen om zijn hals en mijn benen om zijn middel geslagen. Hij schoof van het bed en legde zijn handen om mijn billen. Hij droeg me naar de badkamer, zette de douche aan, wachtte tot het water warm genoeg was en stapte eronder. Als een aapje hing ik aan zijn lichaam, terwijl hij zijn haar waste en daarna het mijne. Met zijn vingers masseerde hij mijn hoofdhuid en spoelde daarna de shampoo uit mijn haar. Ik sloot mijn ogen, genietend van elke seconde van zijn aandacht.

Ik hield van hem.

Een gevoel van tevredenheid daalde over me neer. Ik had wel een hele week zo kunnen blijven hangen. Maar nadat hij ons allebei had gewassen, zette hij me op het wastafelmeubel. Ik liet

hem los en lachte teleurgesteld naar hem toen hij me een handdoek toewierp. Terwijl hij zich afdroogde keek ik alleen maar toe en nam hem in me op.

Brede schouders. Elke spier duidelijk afgetekend, helemaal tot aan zijn onderbuik. Zelfs zijn beenspieren bolden op en bewogen toen hij zich vooroverboog om de rest van zijn lichaam af te drogen. Een strak middel. Scherpe jukbeenderen. Volle wimpers die zijn smaragdgroene ogen omrandden en lippen waar meisjes een moord voor zouden doen. Ik niet. Ik wilde ze alleen maar heel graag aanraken en ze tegen de mijne voelen.

Langzaam liet ik mijn adem ontsnappen. Ik was verslaafd aan hem.

Zijn ogen werden donkerder en hij grijnsde. Hij wist precies wat ik dacht en voelde. ‘Ga je je nog afdrogen?’

‘Ja hoor. Wanneer mijn benen het weer doen. Wat wás dat?’

‘Dat’ – hij kwam dichterbij en pakte de handdoek weer af – ‘was de ideale manier om aan mijn laatste semester te beginnen.’

Ik kromp ineem alsof er een emmer ijskoud water over me heen werd gelegd. Zijn woorden gaven me een slecht gevoel. Ik greep de handdoek, sprong van de wastafel en wurmde me langs hem heen naar de slaapkamer.

Hij kwam achter me aan. ‘Wat is er?’

‘Dat was de ideale manier om aan je laatste semester te beginnen?’ Ik droogde me af en wendde mijn boze blik van hem af. Serieus? Hij spoorde niet. ‘Fuck you.’

Zijn mondhoeken gingen omhoog. ‘Dat heb je net gedaan.’

‘Niet leuk, Mason.’

Hij fronste en kneep zijn ogen tot spleetjes. ‘Wat is er nou?’

‘Je gaat weg.’

‘Alleen maar naar de universiteit. Ik blijf niet voor eeuwig weg.’

Ik rolde met mijn ogen en keerde hem mijn rug toe. *Dat zeg jij, klootzak. Alleen maar naar de universiteit. Zo simpel is het niet.*

‘Wacht, ben je echt kwaad op me?’

Ik negeerde hem en pakte een slipje, een spijkerbroek, een beha en een shirt. Nadat ik me had aangekleed, keek ik in de

spiegel om te zien of ik er fatsoenlijk uitzag. Het kon ermee door. Mijn donkere haar was al lang niet meer geknipt en viel tot over mijn schouders. Ik zou het later wel vlechten. Mijn broek en shirt zaten lekker strak. Mooi. Het kon me niet schelen dat mijn figuur goed te zien was. De spijkerbroek was gebleekt in de was, maar sloot perfect aan. En mijn eenvoudige witte T-shirt had lange mouwen en een lage halslijn die de aanzet van mijn borsten vrijliet. Mijn zwartkanten beha scheen door de dunne stof heen, maar dat maakte me niets uit. *Mason ging alleen maar naar de universiteit. Tuurlijk.* Terwijl ik hem nog steeds negeerde pakte ik mijn rugzak en mijn tasje, propde dat laatste in de rugzak en liep rakelings langs hem heen naar de trap. Toen ik de keuken binnenkwam, zette Logan net de koffiepot terug in het apparaat. Hij draaide zich om en bleef staan. Zijn ogen werden groot en hij floot zachtjes.

‘De stoom komt van je af, Sam.’ Hij grijnslachte plagend. ‘Mason heeft je zeker kwaad gemaakt?’

‘Ik weet dat ik er niet uitzie.’

‘Nee joh.’ Hij schudde zijn hoofd. Zijn bruine lokken waren perfect gestyled. ‘Je ziet er lekker uit. Ik weet dat je kwaad bent omdat je zo ijzig kijkt, maar dat bedoelde ik niet. Je ziet er altijd hot uit als mijn broer je kwaad heeft gemaakt.’ Hij keek op zijn horloge en floot opnieuw. ‘Dat is snel, want net hoorde ik jullie nog als beesten tekeergaan.’

O mijn god. Met een gloeiend gezicht negeerde ik zijn commentaar en wees naar het koffiezetapparaat. ‘Ga je dat ding nog aanzetten?’

‘Nee, hij doet het niet.’

Het werd steeds erger, en de ochtend was juist zo goed begonnen. ‘O.’

Logan pakte zijn sleutels en liet ze voor mijn ogen bungelen. ‘Maar als we nu vertrekken, kunnen we koffie halen bij het tankstation. Ik moet toch tanken.’

‘Deal.’

Op het moment dat we langs de trap liepen kwam Mason naar

beneden. Hij trok zijn shirt omlaag en ik deed mijn best om niet naar zijn sixpack te kijken of naar de band van zijn spijkerbroek, die laag op zijn smalle heupen hing. Toen hij ons zag, bleef hij staan: ‘Waar gaan jullie naartoe?’

Ik hield mijn kaken op elkaar geklemd en Logan merkte spottend op: ‘Wat je ook hebt gezegd, het was wel raak. Je vriendin is kwaad. Geen goeie zet op de eerste dag van het semester.’

Zijn woorden kwamen zo dicht bij de waarheid dat ik huiverde. Knarsetandend duwde ik de deur open en ging naar buiten.

‘Sam!’ riep Mason me na.

‘Wat?’

Het leek of hij nog iets wilde zeggen, maar hij wierp een blik op Logan en deed zijn mond weer dicht.

Het maakte niet uit. Ik wilde het niet horen. ‘Het koffieapparaat is stuk. Ik ga met Logan mee om ergens anders koffie te halen. Wil je ook? Dan kom ik je wel een beker brengen, nog een ideale manier om aan je laatste semester te beginnen.’ Een nieuwe vlaag van woede overviel me.

‘Kom op nou...’ Verontschuldiging keek hij me aan met zijn groene ogen.

‘Heb je dat gezegd?’ Logan grinnikte. ‘Slechte zet, loser.’

Met een waarschuwend blik richting zijn broer kwam Mason naar de deur toe. ‘Laat ons even alleen, oké?’

‘En als ik dat niet wil?’

Dreigend keek Mason hem aan. ‘Het was geen verzoek, loser.’ Daarna duwde hij hem opzij en kwam op mij af. Hij pakte me bij mijn arm en zei tegen Logan: ‘Oprotten. Ik neem haar mee.’

Logan keek hem zelfgenoegzaam aan. ‘We gaan koffie halen. Bovendien’ – hij wees naar het huis – ‘moet je op je andere vriendin wachten. Zijn auto staat nog ingesloten na het feest gisteravond.’

‘Is nog niet iedereen weg dan? Waar is hij?’

Logan haalde zijn schouders op. ‘De meesten zijn met iemand meegereden. Hun auto’s staan nog hier. En wat je vriendin betreft... Ik heb geen idee. Kijk maar in zijn kamer. Volgens mij hoorde ik Parker daarbeneden.’

‘Parker?’

‘Ja. Ik weet vrij zeker dat ik haar stem hoorde daarstraks. Ik was op weg naar hem toe om te vragen of hij het koffiezetapparaat kon repareren.’

Mason vloekte zacht en draaide zich om. Zijn hand viel van mijn arm. ‘Hij was het eens met de verbanning.’

‘Dan zal die voor hem wel later vandaag beginnen.’

‘Je maakt het er niet beter op.’

‘Dat was ook niet de bedoeling,’ kaatste Logan terug.

‘Heb je een probleem?’

‘Niet met jou, maar met je andere vriendin. Zoek het uit.’ Logans ogen werden donker van woede.

Ik hield mijn adem in. Het gebeurde niet vaak dat die twee ruzie hadden, maar ik zag dat Logan het zat was. Ik kon het hem niet kwalijk nemen; ik werd het ook zat. Maar Mason liet zijn relatie met mij niet verpesten door de band met zijn beste vriend. Nog niet. De broers keken elkaar woest aan.

Ik ging tussen hen in staan en wees naar Logans SUV. Aardiger dan daarstraks zei ik: ‘Kom op, we gaan koffie halen.’

Logan draaide zich om en liep met opeengeklemd kaken naar zijn auto.

Mason pakte me bij mijn pols en hield me tegen. ‘Alles weer goed tussen ons?’

‘Ja,’ zei ik zuchtend. Mijn boosheid was verdwenen zodra ik de spijt in zijn ogen had gezien. ‘Het is gewoon klote, Mason. Je gaat weg. Binnenkort vertrek je. Dan ben je er niet meer elke dag. En ik ben niet de enige die daar moeite mee heeft.’ Ik knikte kort naar Logan, die zijn auto had gestart en op me zat te wachten.

‘Daar kan Nate niks aan doen.’

‘Nee, maar we zijn niet meer met z’n drieën en tussen Logan en jou is alles anders sinds Nate terug is. Dit is Logans laatste semester met jou, maar...’ Ik wees naar het huis. ‘Je beste vriend heeft jou de komende vier jaar, weet je. En je gaat ook nog eerder weg vanwege football.’

Kreunend liet hij zijn hoofd achterovervallen. ‘Shit, zo heb ik het helemaal niet bekeken.’

Ik haalde mijn schouders op. ‘Nou, ik heb koffie nodig en ik moet vóór school nog bij mijn coach langs. Hij zei dat hij me wilde spreken.’

Mason tilde zijn hoofd weer op en lachte. Zijn ogen werden donker terwijl hij me naar zich toetrok. ‘Coach Grath mag blij zijn dat hij jou heeft, dat weet hij heel goed.’

Ik wilde ‘bedankt’ zeggen, maar hij boog zich voorover en ik vergat alles. Op het moment dat zijn lippen zachtjes de mijne raakten, sloot ik mijn ogen. Eén simpele aanraking was genoeg. In mijn binnenste begon het te tintelen en het verlangen naar hem laaide weer op. Mijn opwinding groeide toen hij me intenser kuste en ik nestelde me tegen hem aan.

Opeens werd er luid getoeterd. Geschrokken sprong ik achteruit. Ik draaide me om en keek boos naar Logan, die zijn hand nog steeds op de claxon had. Hij grijnsde naar me en riep uit het raam: ‘Kom op! Neuken doe je maar in je eigen tijd.’

‘Gek,’ mopperde Mason.

‘Hij heeft gelijk. Ga maar naar Nate, kijken wat er aan de hand is. Ik zie je op school.’

Hij knikte, maar stak zijn middelvinger op naar zijn broer.

Logans lach schalde door de lucht.

Ik zwaaide vlug naar Mason en stapte in de gele SUV.

Terwijl hij achteruitreed, stak Logan zijn middelvinger op voor de achteruitkijkspiegel en gaf gas. Hij hield niet in toen we bij de straat kwamen. Ik klikte mijn veiligheidsgordel vast en leunde naar achteren in mijn stoel. Logan hield van hard rijden, maar hij had een goed reactievermogen. Daarom maakte ik me geen zorgen over onze veiligheid.

Ik zei: ‘Je had alleen maar tegen hem hoeven zeggen wat je dwarszat, hoor. Mason is je broer, hij geeft om je.’

Hij veerde op in zijn stoel. Nors zei hij: ‘Ja, nou, jij hebt makkelijk praten. Je zou er wat van moeten zeggen. Van jou vindt hij het geen gezeik.’

‘Ik heb er iets van gezegd.’

‘Niet waar.’

‘Wel.’ Dit begon belachelijk te worden. ‘Nate was toch ook jouw vriend?’

‘Voordat hij niet meer te vertrouwen was, ja. Ik weet dat Parker vannacht bij hem was.’

‘Je zei vanochtend.’

‘Vannacht, vanochtend. Wat maakt het uit? Hij heeft zich niet aan de verbanning gehouden. Mason vergeet zoiets niet.’

Ik hoorde de woede in zijn stem. Die was zacht maar duidelijk.

Fronsend vroeg ik: ‘Is er nog iets anders waarom je kwaad bent op Nate? Ik dacht dat het alleen was omdat hij teruggekomen is voor zijn laatste semester.’

Logan haalde met een ruk zijn schouder op en hield het stuur nog maar met één hand vast. ‘Wat doet het ertoe? Hij is zo diep in Masons kont gekropen dat het me verbaast dat die sukkel van een broer jou nog hoort.’

‘Logan.’

‘Het is waar.’ Maar zijn stem klonk al minder agressief. ‘Nate is niet meer dezelfde als vroeger. Ik vind dat Mason dat moet weten.’

‘Vertel het hem dan gewoon.’

‘Waarom vertel jij het hem niet?’ wierp hij terug, met een zijdelingse blik naar mij.

‘Misschien doe ik dat wel.’

Hij rolde met zijn ogen. ‘Mase luistert toch niet naar je.’

‘Ja, dat doet hij wel.’

‘Nee, dat doet hij niet.’

‘Mason heeft altijd nog naar me geluisterd.’

‘Alles gaat naar de klote, dat weet ik gewoon.’

Ik fronste. De knoop in mijn maag van eerder verstrakte. Terwijl Logan de oprit van het benzinstation op draaide, was ik het in stilte met hem eens. Dit zou geen gemakkelijk semester worden. Voor niemand.

2

Ik moest lachen toen ik zag wie er op het bankje voor het benzinestation zat: Jeff. Toen hij ons zag, grijnsde hij kort en stond op. Hij had zijn handen diep in zijn zakken en duwde zijn schouders naar achteren. Zijn donkere, met gel in model gebrachte haar zat ongeveer net zoals dat van Logan. Toen hij dichterbij ons was, werd duidelijker dat de jongste van de Kadebroers zijn grote idool was.

‘Hé.’

Logan keek naar hem met samengeknepen ogen.

‘Wat doe jij hier?’ vroeg ik.

Hij haalde zijn schouders op en haalde zijn telefoon tevoorschijn. ‘Mijn auto heeft het begeven.’

Ik keek naar zijn telefoon. ‘Wie wilde je bellen om je op te komen halen?’

‘Niet dat meisje over wie ik het vrijdag had. Ze is er zaterdag met hem vandoor gegaan.’ Hij knikte naar Logan, die zijn hand uitstak naar het vulpistool.

‘Met mij?’

‘Ja.’ Jeff lachte scheef. ‘Geen probleem. Ik ben er niet kapot van of zo. In elk geval weet ik nu hoe ze is –’

Hij wilde nog iets zeggen, maar Logan onderbrak hem nadat hij had getankt. ‘Ik ga naar binnen. Koffie voor jou, hè?’

Ik knikte. ‘Graag.’

Terwijl Logan de shop binnenging, lachte Jeff bij zichzelf. ‘Man, ik was vergeten hoe angstaanjagend –’ Hij zweeg plotseling en keek over mijn schouder. Ik draaide me om en zag Masons zwarte SUV aan komen rijden. Hij stopte naast ons, aan de andere kant van de pomp, en stapte uit. Terwijl hij om zijn auto heen naar ons toe kwam lopen, ging Jeff een paar passen achteruit om de ruimte tussen hem en Mason te vergroten. ‘Hé man, hoe gaat-ie?’ vroeg hij met verstikte stem. Hij greep in zijn haar zodat het nog verder overeind kwam te staan.

Mason pakte het vulpistool en draaide zich om naar mij. ‘Is Logan binnen?’

Ik knikte. ‘Waar is Nate?’

Zijn mondhoeken gingen omlaag en even keek hij kwaad. Het was zo voorbij, ieder ander zou het zijn ontgaan, maar ik had het gezien. Het was geen goed teken. Ik kreeg een knoop mijn maag. ‘Was er iemand bij hem?’

‘Nee, maar vannacht wel.’ Masons stem klonk kil en dat was niet mijn schuld.

‘Eh...’ Jeffs hand verstrakte om zijn haar en hij lachte flauwtjes naar me. Zijn andere hand verdween met telefoon en al weer in zijn broekzak en hij kromde zijn schouders. ‘Misschien kan ik beter...’

‘Heb je al iemand gebeld om een lift te regelen?’

Zijn ogen schoten naar Mason. Hoewel die met zijn rug naar ons toe stond, zag ik dat hij meeluisterde. Hij wachtte tot Jeff zou vertrekken.

‘Nou?’

‘Nog niet, maar omdat jij hier toch bent...’ Zijn stem stierf weg. ‘O, shit!’

Er werden twee portieren dichtgeslagen, maar dat was niet de reden waarom bij mij alle alarmbellen gingen rinkelen. En de schrik op Jeffs gezicht ook niet.

Het kwam door Mason. Hij verroerde geen vin. Het was haast onnatuurlijk, zo stil als hij daar stond. Zijn hand viel van het vulpistool en even deed hij helemaal niets. Zwijgend haalde hij

adem. Het duurde maar een seconde. Daarna deed hij zijn hand weer omhoog, stopte met tanken en liep naar voren.

Op dat moment zag ik hen: Brett en Budd Broudou.

Ze waren uit hun auto gestapt en een van hen schreeuwde naar binnen: ‘Schiet op, Shannon! We hebben nog maar twintig minuten. Straks komen we door jou te laat.’

Shannon kwam uit de auto. Ze trok haar rok recht zodat haar billen er niet onderuit kwamen. ‘Hou je kop, Brett. Ik doe er zo lang over als ik zelf wil.’

‘Nee, dat doe je niet,’ kwam Budd tussenbeide. ‘Tenzij je zelf wilt regelen hoe je er komt. En als je moet piesen, doe je dat ook maar hier. We stoppen niet nog een keer.’

Ze perste haar lippen op elkaar, maar als blikken konden doden...

Haar oudere broer maakte ze er zo te zien niet bang mee. Hij keek net zo vuil terug. ‘Bitch.’

‘Fuck you.’ Ze sprong naar voren en wilde zich naar binnen haasten, maar opeens vertraagde ze en liep nonchalant verder. Haar shirt was omhooggeschoven, zodat er een flink deel van haar onderrug zichtbaar was, inclusief de bovenkant van haar bilspleet. Zachtjes mopperend stak ze haar hand naar achteren en trok de stof omlaag. Toen haar broers allebei begonnen te lachen, draaide ze zich naar hen toe, maar opeens zag ze ons.

Mason stond voor zijn auto, als een menselijke muur tussen hen en mij. Ik wist dat hij met opzet zo was gaan staan, maar tot mijn verbazing zette Jeff twee stappen vooruit tot hij naast hem stond. Pal tegenover de Broudous, met mij recht achter zich.

Toen ik naar rechts stapte, stapte hij ook naar rechts. ‘Blijf staan. Mason wil niet dat ze je zien.’

Ik wilde protesteren, maar opeens moest ik denken aan hoe Heather had gereageerd toen ze bij Manny’s waren geweest. Ze was doodsbang geweest. Met alle waarschuwingen in mijn achterhoofd bleef ik staan waar ik stond. Als Budd me zou herkennen van die avond, zou hij daar een opmerking over maken – en ik had het er nog steeds niet met Mason over gehad.

Logan kwam het benzinestation uit met twee bekers koffie in zijn handen en zijn hoofd gebogen. Zonder in de gaten te hebben dat de Broudous er waren, stak hij het terrein over. Er was nog altijd geen woord gewisseld tussen de broers en Mason. Nog niet.

Er stond iets te gebeuren.

Een rilling liep langs mijn ruggengraat.

Ik liet mijn hand in mijn zak glijden en haalde mijn telefoon eruit. Als ze ook maar één gewelddadige beweging maakten, zou ik het alarmnummer bellen. Ik ging niet riskeren dat Mason en Logan gewond raakten. Masons toekomst was al een keer in gevaar gebracht door Analise. Zoiets liet ik niet nog een keer gebeuren.

Opeens was het zover.

Ik slikte en keek toe terwijl alles zich in slow motion leek af te spelen. Logan liep naar voren, fronste en tilde toen zijn hoofd op. Eerst zag hij mij. Hij bleef staan. Zijn voet kwam hard neer halverwege een stap en hij keek om zich heen. Hij zag Mason en draaide zijn hoofd in de richting van de plek waar de Broudous waren.

Het was alsof ze op hem hadden gewacht.

Ineens gebeurde alles tegelijk.

Shannons gezicht vertrok tot een lelijke grimas. Ze zette haar handen in haar zij en stak haar borsten vooruit. Op dat moment zagen haar broers ons ook.

Ik schoot naar voren.

Mason ging anders staan voor zijn auto, waardoor Logan uit het zicht verdween. Ik stapte opzij om alles beter te kunnen volgen, maar Jeff bewoog met me mee zodat ik nog steeds weinig kon zien.

‘Hou op.’ Ik probeerde hem uit de weg te duwen.

Hij bleef tegenover de Broudous staan, maar stak zijn arm naar achteren om me bij mijn arm te pakken. ‘Ga in de auto zitten, Sam.’

‘Nee.’

Hij siste: ‘Stap in de auto! Nu.’

‘Nee.’

Ze zouden hen niets doen. Dat mocht niet. Er kwam een panische angst in me op en de haartjes in mijn nek gingen overeind staan. Ze mochten Mason of Logan geen kwaad doen.

Toen zei een diepe stem: ‘Kade.’

Een andere zei: ‘Shannon, ga naar binnen en haal je koffie.’

‘Nee,’ bitste ze. ‘Ik blijf hier, Brett.’

‘Wat kom je hier doen, Budd?’ vroeg Mason.

Ik sloot mijn ogen en liet me tegen Logans SUV aan vallen. Mason had beheerst geklonken, geamuseerd zelfs. Een vlag van opluchting trok door me heen. Dat betekende dat hij de situatie onder controle had. ‘Dit benzinstation ligt in Fallen Crest, niet in Roussou.’

‘Sam.’ Jeff draaide zich om. Zijn wangen waren rood van vastberadenheid. ‘Ga naar binnen.’

‘Wie is dat daar?’

Ik hield mijn adem in en Jeff verstijfde.

Budd was degene die de vraag stelde.

‘Waar heb je het over?’ Logan deed zijn best om nonchalant te klinken.

Een van de broers, Budd waarschijnlijk, snoof spottend. ‘Je verstopt iemand. Ik hoorde dat je een vriendin hebt, Mason. Klopt dat?’

‘Is zij dat, daarachter?’ vroeg Brett.

‘Je hebt nog geen antwoord gegeven op mijn vraag.’ Masons stem klonk ijskoud. ‘Wat komen jullie hier doen?’

Ze lachten schrill, maar zelfingenomen. ‘Wij wonen niet zo ver bij je kontmaatje vandaan, weet je nog? Dit benzinstation ligt aan de weg naar Roussou.’

‘Dat is zo.’ Er knarste grint onder iemands schoenen. Mason moest een stap naar voren hebben gezet. De manier waarop hij praatte was kalm, vol gezag. ‘Jullie boerderij ligt een paar kilometer hiervandaan.’

Logan vloekte. ‘Doet er niet toe. Dit is Fallen Crest. Wat doen jullie bij dit benzinstation?’

‘Rot op, Kade.’

Mason sprak opnieuw, deze keer met een gevaarlijke ondertoon in zijn stem. ‘Dit is onze stad. Jullie zijn hier niet welkom. De vorige keer dat jullie je hier lieten zien, zijn jullie auto’s ontploft. Willen jullie dat nog een keer meemaken?’

Ik schudde mijn hoofd. Zo was het genoeg; ik moest zien wat er gebeurde. Ik drong me naar voren, maar Jeff ving me op. Hij sloeg zijn armen om me heen, opende het portier en tilde me Logans auto in.

‘Jeff!’

‘Hou op.’ De duidelijke waarschuwing in zijn stem hield me tegen. Zo had ik hem heel lang niet horen praten. Verbijsterd keek ik hem aan. Er lag een ernstige blik in zijn normaal gesproken zo vrolijke, bruine ogen. Ze stonden net zo dreigend als de rest van zijn gezicht. Weer greep hij in zijn haar. ‘Hou gewoon op, Sam. Blijf hier.’

Ik zei geen woord toen hij het portier dichtsloeg en vervolgens naar voren liep. Hij stak zijn handen in zijn zakken en kromde zijn magere schouders. Zo liep hij altijd als hij iets serieus meende. Het eerste jaar dat we met elkaar omgingen had ik dat grappig gevonden, maar nu was het niet leuk meer. Mijn mond werd droog en ik leunde naar achteren in mijn stoel.

Jeff was serieus. Jeff was nooit serieus.

www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *Fallen Crest Public*

© 2013 Tijan Meyer

Voor deze uitgave:

© 2021 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Marie-Louise van Dongen

Omslagafbeelding: iStockphoto

Omslagontwerp: Miriam van de Ven

Grafische verzorging: Crius Group

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5940 4

NUR 285,302